

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за липень 2017 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України

від 13.07.2017 [№ 2136-VIII](#)

Про Конституційний Суд України

Закон визначає порядок організації та діяльності Конституційного Суду України, статус суддів Конституційного Суду України, підстави і порядок звернення до нього, процедуру розгляду ним справ і виконання його рішень.

Конституційний Суд України (далі - Суд) є органом конституційної юрисдикції, який забезпечує верховенство Конституції України, вирішує питання про відповідність Конституції України законів України та у передбачених Конституцією України випадках інших актів, здійснює офіційне тлумачення Конституції України, а також інші повноваження відповідно до Конституції України.

Зокрема, до повноважень Суду належить:

1) вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України та інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

2) офіційне тлумачення Конституції України;

3) надання за зверненням Президента України або щонайменше сорока п'яти народних депутатів України, або Кабінету Міністрів України висновків про відповідність Конституції України чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання згоди на їх обов'язковість;

4) надання за зверненням Президента України або щонайменше сорока п'яти народних депутатів України висновків про відповідність Конституції України (конституційність) питань, які пропонуються для винесення на всеукраїнський референдум за народною ініціативою;

5) надання за зверненням Верховної Ради України висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту в межах, визначених статтями 111 і 151 Конституції України;

6) надання за зверненням Верховної Ради України висновку щодо відповідності законопроекту про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Конституції України;

7) надання за зверненням Верховної Ради України висновку про порушення Верховною Радою Автономної Республіки Крим Конституції України або законів України;

8) вирішення питань про відповідність Конституції України та законам України нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки

Крим за зверненням Президента України згідно з частиною другою статті 137 Конституції України;

9) вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України (їх окремих положень) за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України.

Організацію внутрішньої роботи Суду та відповідні правила процедури розгляду ним справ установлює згідно з цим Законом Регламент Конституційного Суду України

Відповідно до Закону, склад Суду становить 18 суддів Конституційного Суду.

Президент України, Верховна Рада України та з'їзд суддів України призначають по шість суддів Конституційного Суду. Суд є повноважним здійснювати конституційне провадження, якщо у його складі є щонайменше 12 суддів Конституційного Суду, які набули повноважень згідно зі статтею 17 цього Закону.

Організаційну структуру Суду, відтепер, складають Велика палата, два сенати та шість колегій, що мають статус органів Суду.

Зокрема, Сенат діє у складі дев'яти суддів Конституційного Суду.

Якщо кількість суддів Конституційного Суду є меншою за 18, Сенат є повноважним за умови участі в ньому щонайменше шести суддів Конституційного Суду.

Велика палата діє у складі всіх суддів Конституційного Суду.

Колегія діє у складі трьох суддів Конституційного Суду.

Суд на спеціальному пленарному засіданні шляхом жеребкування утворює в межах сенатів колегії в порядку, встановленому Регламентом. Один і той самий Суддя не може входити на постійній основі до складу кількох колегій. Суд затверджує персональний склад Колегії постановою.

Відповідно до Закону, формами звернення до Суду є конституційне подання, конституційне звернення, конституційна скарга.

Суб'єктами права на конституційне подання є: Президент України, щонайменше сорок п'ять народних депутатів України, Верховний Суд, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Верховна Рада Автономної Республіки Крим.

Суб'єктами права на конституційне звернення є Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, щонайменше сорок п'ять народних депутатів України.

Суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції.

Крім цього, Законом вносяться зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Господарського процесуального кодексу України, Кримінального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та законів України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів", "Про Регламент Верховної Ради України".

Закон України від 16.10.1996 №422/96-ВР "Про Конституційний Суд України" визнано таким, що втратив чинність.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" 02.08.2017).

2. Закон України

від 22.06.2017 № 2119-VIII

Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання

Закон визначає засади забезпечення комерційного, у тому числі розподільного, обліку послуг з постачання теплової енергії, постачання гарячої води, централізованого водопостачання та забезпечення відповідною обліковою інформацією споживачів таких послуг.

Закон регулює відносини щодо:

- 1) комерційного обліку послуг з постачання теплової енергії, постачання гарячої води, централізованого водопостачання (далі - комунальні послуги);
- 2) розподілу між споживачами обсягу спожитих комунальних послуг;
- 3) встановлення, обслуговування, заміни вузлів обліку/приладів - розподільовачів теплової енергії;
- 4) формування та надання споживачам рахунків на оплату комунальних послуг;
- 5) забезпечення споживачів обліковою інформацією.

Зокрема, Законом визначено, що оснащення будівель вузлами комерційного обліку та обладнанням інженерних систем для забезпечення такого обліку здійснюється відповідно до проектної документації з дотриманням будівельних норм і правил у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства. Таке оснащення та відповідна проектна документація не потребують видачі технічних умов та інших вимог до встановлення вузла комерційного обліку, погодження з державними органами, органами місцевого самоврядування, їхніми посадовими особами, операторами зовнішніх інженерних мереж, виконавцями комунальних послуг.

Забороняється приєднання житлових і нежитлових будівель до зовнішніх інженерних мереж без оснащення таких будівель вузлами комерційного обліку відповідних комунальних послуг.

Встановлено, що витрати на оснащення будівлі вузлами комерційного обліку, здійснені оператором зовнішніх інженерних мереж, відшкодовуються споживачами відповідних комунальних послуг, а також власниками (співвласниками) приміщень, обладнаних індивідуальними системами опалення та/або гарячого водопостачання у такій будівлі, шляхом сплати внеску за встановлення вузла комерційного обліку, який сплачується виконавцеві відповідної послуги.

Власник (співвласники) будівлі, яка на день набрання чинності цим Законом була приєднана до зовнішніх інженерних мереж або яка приєднується до зовнішніх інженерних мереж, має право самостійно обладнати таку будівлю

вузлами комерційного обліку в установленому законодавством порядку. У такому разі внесок за встановлення вузла комерційного обліку таким споживачам не нараховується.

Визначено, що оснащення вузлами комерційного обліку будівель, які на день набрання чинності Законом були приєднані до зовнішніх інженерних мереж і не були оснащені такими вузлами обліку, або якщо такі вузли обліку на день набрання чинності Законом вийшли з ладу, зобов'язаний здійснити оператор зовнішніх інженерних мереж у строк:

теплової енергії - протягом року з дня набрання чинності Законом;

гарячої та питної води для нежитлових будівель - протягом одного року, а для житлових будівель - протягом двох років з дня набрання чинності Законом.

Законом вносяться зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та законів України "Про місцеве самоврядування в Україні", "Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення", "Про тепlopостачання", "Про регулювання містобудівної діяльності", "Про метрологію та метрологічну діяльність".

Закон набуває чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" 01.08.2017).

3. Закон України

від 22.06.2017 № 2118-VIII

Про енергетичну ефективність будівель

Закон визначає правові, соціально-економічні та організаційні засади діяльності у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель і спрямований на зменшення споживання енергії у будівлях.

Також Закон регулює відносини, що виникають у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель, з метою підвищення рівня енергетичної ефективності будівель з урахуванням місцевих кліматичних умов та забезпечення належних умов для проживання та/або життєдіяльності людей у таких будівлях.

Положення цього Закону щодо мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель та сертифікації енергетичної ефективності будівель не поширюються на:

1) будівлі промислового та сільськогосподарського призначення, об'єкти енергетики, транспорту, зв'язку та оборони, складські приміщення;

2) індивідуальні (садибні) житлові будинки, садові, дачні будинки (крім випадків отримання державної підтримки на здійснення термомодернізації або сертифікації таких будинків за бажанням власника);

3) будівлі, призначені для проведення богослужінь та релігійних заходів релігійними організаціями;

4) будівлі, які є об'єктами культурної спадщини;

5) окремо розташовані будівлі з опалюваною площею менш як 50 квадратних метрів.

Зокрема, Законом передбачено мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель та визначено засади сертифікації енергетичної ефективності будівель.

Сертифікація енергетичної ефективності є обов'язковою для:

об'єктів будівництва (нового будівництва, реконструкції, капітального ремонту), що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками, що визначаються відповідно до Закону "Про регулювання містобудівної діяльності";

будівель державної власності з опалюваною площею понад 250 квадратних метрів, які часто відвідують громадяни і у всіх приміщеннях яких розташовані органи державної влади;

будівель з опалюваною площею понад 250 квадратних метрів, у всіх приміщеннях яких розташовані органи місцевого самоврядування (у разі здійснення ними термомодернізації таких будівель);

будівель, в яких здійснюється термомодернізація, на яку надається державна підтримка та яка має наслідком досягнення класу енергетичної ефективності будівлі не нижче мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівлі.

Законом визначено, що фінансування заходів із забезпечення (підвищення рівня) енергетичної ефективності будівель здійснюється за рахунок власника (співвласників) будівель, коштів державного і місцевих бюджетів, інших не заборонених законом джерел, а також на засадах державно-приватного партнерства або енергосервісу.

Державна підтримка заходів із забезпечення (підвищення рівня) енергетичної ефективності будівель може здійснюватися шляхом:

- 1) бюджетних інвестиційних асигнувань;
- 2) здешевлення кредитів на здійснення заходів із забезпечення (підвищення рівня) енергетичної ефективності будівель (відшкодування відсотків за кредитами та/або частини суми кредиту);
- 3) відшкодування частини вартості заходів із забезпечення (підвищення рівня) енергетичної ефективності будівель;
- 4) пільгового кредитування;
- 5) надання державних та місцевих гарантій за кредитами;
- 6) провадження стимулюючого тарифо- та ціноутворення на комунальні послуги та енергію;
- 7) здійснення державно-приватного партнерства;
- 8) запровадження механізмів стимулювання одержувачів соціальної допомоги, субсидій на оплату житлово-комунальних послуг до здійснення заходів із забезпечення (підвищення рівня) енергетичної ефективності будівель;
- 9) інших форм фінансування, передбачених законодавством.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через 12 місяців з дня набрання чинності цим Законом, крім частини першої та абзацу другої частини сьомої статті 7, абзацу четвертого частини першої статті 13 та частини четвертої статті 16 цього Закону, які вводяться в дію з 1 липня 2019 року (опубліковано в газеті "Голос України" 22.07.2017).

4. Закон України **від 08.06.2017 № 2095-VIII** **Про Фонд енергоефективності**

Закон визначає правові, економічні та організаційні засади утворення та діяльності Фонду енергоефективності.

Зокрема, Законом зазначено, що Фонд енергоефективності (далі - Фонд) утворюється з метою підтримки ініціатив щодо енергоефективності, впровадження інструментів стимулювання і підтримки здійснення заходів з підвищення рівня енергетичної ефективності будівель та енергозбереження (далі - заходи з енергоефективності), зокрема в житловому секторі, з урахуванням національного плану щодо енергетичної ефективності, зменшення викидів двоокису вуглецю з метою виконання Паризької угоди, впровадження *acquis communautaire* Європейського Союзу та Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, забезпечення дотримання Україною міжнародних зобов'язань у сфері енергоефективності.

Фонд є державною установою - юридичною особою публічного права.

Засновником Фонду є держава в особі Кабінету Міністрів України, Фонд утворюється за рішенням Кабінету Міністрів України.

Органами управління Фонду є: Наглядова рада Фонду енергоефективності та Дирекція Фонду енергоефективності.

Методика розрахунку економії енергії затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до *acquis communautaire* Європейського Союзу та Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім частини другої статті 18 цього Закону, яка набирає чинності одночасно із Законом України "Про енергетичну ефективність будівель" (опубліковано в газеті "Голос України" 22.07.2017).

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України

від 12.07.2017 № 522

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо виконання рішень суду, які гарантовані державою, та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р. № 703

Зокрема, Постановою Кабінету Міністрів України затверджено Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо виконання рішень суду, які гарантовані державою, який визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою "Заходи щодо виконання рішень суду, що гарантовані державою" (далі - бюджетні кошти).

Головним розпорядником бюджетних коштів є Мінфін.

Розпорядником бюджетних коштів нижчого рівня та відповідальним виконавцем бюджетної програми є Казначейство.

Зокрема, постановою визначено, що бюджетні кошти використовуються для здійснення заходів щодо виконання рішень суду, які гарантовані державою, за такими напрямками:

1) перерахування коштів стягувачам у відповідній сумі, що підлягає сплаті за рішеннями судів, виконання яких гарантовано державою, згідно з Порядком виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або боржників, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 3 серпня 2011 року № 845;

2) сплата банкам винагороди за виконання ними функцій генеральних агентів у розмірі до 0,3 відсотка за доставку, інкасацію, обслуговування обігу, погашення фінансових казначейських векселів від суми номінальної вартості таких векселів та ведення їх обліку згідно з укладеними договорами;

3) оплата поточних видатків для забезпечення здійснення заходів щодо видачі фінансових казначейських векселів (придбання бланків векселів, сертифікованих одноразових пластикових індикаторних пломб);

4) оплата поточних видатків з підтримки та доопрацювання інформаційного ресурсу, передбаченого пунктом 4 постанови Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2016 року № 703.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 21.07.2017).

2.Постанова Кабінету Міністрів України від 12.07.2017 N 509

Про затвердження Порядку доступу державних реєстраторів прав на нерухоме майно та користування відомостями Державного земельного кадастру

Порядок визначає механізм безпосереднього доступу державних реєстраторів прав на нерухоме майно до відомостей Державного земельного кадастру та користування такими відомостями під час проведення державної реєстрації речових прав на земельні ділянки шляхом інформаційної взаємодії між Державним реєстром речових прав на нерухоме майно (далі - Державний реєстр прав) та Державним земельним кадастром.

Зокрема, постановою зазначено, що інформаційна взаємодія здійснюється на центральному рівні в електронному вигляді телекомунікаційними каналами зв'язку.

Інформаційна взаємодія згідно з цим Порядком здійснюється безоплатно.

Під час здійснення інформаційної взаємодії задіяні такі інформаційні системи:

Мін'юст - Державний реєстр прав;

Держгеокадастр - Державний земельний кадастр.

Доступ до відомостей про земельну ділянку, у тому числі до відомостей про власників, користувачів земельної ділянки, перенесених з державного реєстру земель, що містяться в Державному земельному кадастрі,

забезпечується шляхом формування державним реєстратором прав на нерухоме майно за допомогою програмних засобів ведення Державного реєстру прав пошукового запиту за кадастровим номером земельної ділянки.

Постанова набирає чинності з дня її опублікування та застосовується з 1 жовтня 2017 року (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 27.07.2017).

3. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.07.2017 N 476-р

Питання надання інформації з Державного реєстру актів цивільного стану громадян

Розпорядженням Кабінету Міністрів України зобов'язано Міністерство юстиції забезпечити передання інформації в електронному вигляді з Державного реєстру актів цивільного стану громадян:

про народження фізичної особи та смерть - Міністерству фінансів для виконання повноважень із здійснення контролю за дотриманням бюджетного законодавства у частині проведення моніторингу достовірності інформації, поданої фізичними особами для нарахування і своєчасного та у повному обсязі отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, пенсій, заробітної плати, інших виплат, що здійснюються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;

про смерть фізичної особи - Пенсійному фонду України для внесення її до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Розпорядження набирає чинності з дня прийняття.

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Наказ Державної судової адміністрації України від 20.07.2017 №815

Про затвердження Положення про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників

Наказом Державної судової адміністрації України затверджено Положення про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників.

Відповідно до наказу, основними завданнями служби є забезпечення:

- 1) додержання особами, які перебувають у суді, встановлених правил;
- 2) виконання учасниками судового процесу та іншими особами, які перебувають у залі судового засідання, розпоряджень головуєчого судді в судовому засіданні;

3) взаємодія зі Службою судової охорони, Національною поліцією України, Національною гвардією України щодо підтримання громадського порядку в залі судового засідання та у приміщенні суду.

Зокрема, визначено, що працівники служби мають право:

1) за дорученням головуючого судді робити зауваження учасникам судового процесу та іншим особам, присутнім у залі судового засідання, у разі порушення ними встановлених правил або невиконання розпоряджень головуючого в судовому засіданні, вимагати від таких осіб додержання порядку та вживати відповідних заходів щодо усунення порушень;

2) звертатися до Служби судової охорони, Національної поліції України, Національної гвардії України у випадках порушень громадського порядку в приміщенні суду та з метою затримання осіб, які чинять протиправні дії;

3) видаляти із зали судового засідання за розпорядженням головуючого судді осіб, які відмовляються виконувати його законні вимоги, проявляють неповагу до суду та порушують процесуальний порядок здійснення судочинства;

4) видаляти із приміщення суду за розпорядженням голови суду осіб, які проявляють неповагу до суду та порушують громадський порядок у приміщенні суду.

У разі неможливості видалення правопорушника з приміщення суду судовий розпорядник повинен звернутися до Служби судової охорони;

5) складати протоколи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою та другою статті 185³ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Працівники служби не повинні допускати дій і вчинків, які можуть зашкодити інтересам державної служби, заподіяти шкоду підприємствам, установам, організаціям і громадянам, принизити їхню честь та гідність, а також вчинення інших неправомірних дій, що можуть негативно вплинути на рівень довіри громадян до судової влади в Україні.

Працівники служби у випадку невиконання чи неналежного виконання своїх посадових обов'язків несуть відповідальність згідно із законодавством України.

Працівники служби під час виконання своїх обов'язків та завдань взаємодіють з ДСА України, її територіальним управлінням, працівниками апарату суду та іншими підприємствами, установами, організаціями, у тому числі зі Службою судової охорони, Національною поліцією України, Національною гвардією України.

Визначено, що наказ Державної судової адміністрації України від 14.07.2011 N 112 "Про затвердження Положення про службу судових розпорядників та організацію її діяльності" визнано таким, що втратив чинність, з дня набрання чинності цим наказом.

Наказ набирає чинності триденний строк з дня його видання.

2. Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 11.07.2017 №147

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Національного агентства України з питань державної служби від 13 вересня 2011 року N 11

Наказом Національного агентства України з питань державної служби визнано таким, що втратив чинність, наказ Національного агентства України з питань державної служби від 13 вересня 2011 року N 11 "Про Довідник типових професійно-кваліфікаційних характеристик посад державних службовців".